

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ายังไม่มีใครเคยมีผู้ใดทำการวิจัยเปรียบเทียบโครงการลู่ภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร กับโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในถิ่นทุรกันดารมาก่อน แต่ได้มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับโครงการลู่ภาพในโรงเรียนในลักษณะอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม (2517 - 2521:55) ได้ทำการทดลองและวิจัยเรื่อง "โครงการลู่ศึกษาในโรงเรียน อ่าเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงงานลู่ศึกษาในโรงเรียนของท้องที่อำเภอนครชัยศรี และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อต้องการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาลู่ภาพ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางลู่ศึกษาและหารูปแบบของวิธีจัดและดำเนินงานลู่ศึกษาในโรงเรียน ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนโดยทั่วไปมีการคมนาคมสะดวก พื้นที่เป็นที่ลุ่มมีน้ำขังเป็นบางส่วน บางโรงเรียนมีเสียบรรเทาไฟและเครื่องรถยนต์รับกวน อาคารเรียนมีคองแข็งแรงถูกลู่ลักษณะ ห้องเรียนส่วนใหญ่ได้มาตรฐานและถูกลู่ลักษณะ แต่มีบางห้องที่นักเรียนแออัดถึง 50 คน บางห้องไม่มีฝาปิดห้อง โต๊ะม้านั่งของนักเรียนเป็นแบบคูไม้โดยขนาด ห้องพยาบาลและอุปกรณ์การพยาบาลไม่เป็นสัดส่วน ไม่มีครูพยาบาลรับผิดชอบโดยตรง สันนามและบริเวณที่เด็กเล่นมีจำนวนไม่เพียงพอ น้ำดื่มมีเพียงพอ แต่ภาชนะที่รองรับและภาชนะที่ใช้ตักน้ำดื่มยังไม่สะอาดเท่าที่ควร ล้อมมีจำนวนไม่เพียงพอและไม่ถูกลู่ลักษณะ ไม่สามารถควบคุมกลิ่น แมลงวัน แมลงสาบได้ ไม่มีกระดาษชำระ การทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนส่วนใหญ่การโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ ใช้วิธีการเผาในการกำจัดขยะมูลฝอย

การบริการสุขภาพ พบว่า เจ้าหน้าที่อนามัยยังบริการไม่ทั่วถึง การควบคุมการคัดอาหาร กลางวันยังไม่ดีเท่าที่ควร โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดทำระเบียบสละสิ่งและบัตรสุขภาพ การ ตรวจสุขภาพนักเรียนยังทำกันน้อยมาก การให้ภูมิคุ้มกันโรคให้บริการได้ดี และในโรงเรียน ทดลองพบว่า การคัดบริการสุขภาพในโรงเรียนตามรูปแบบ ได้ทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้และ ความก้าวหน้าทางด้านพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน และยังก่อให้เกิดเจตคติและความร่วมมือ จากชุมชนเป็นอย่างดี และทำให้สามารถลดลัทธิการเจ็บป่วยของนักเรียนได้อีกด้วย

บุญยืน เตชะกัมพูช (2519:67 - 74) ได้ศึกษารวบรวมเรื่อง "โครงการสุขภาพใน โรงเรียนประถมศึกษาของสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงการ สุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาเขตการศึกษา 2 ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และศึกษาปัญหา เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของนักเรียนจากโครงการอาหารกลางวัน จากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

การคัดสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกรมลำภูศึกษาศาสตร์ โรงเรียนราชบุรี โรงเรียน ประชาราษฎร์ ส่วนใหญ่มีสนามอาคารเรียนที่ถาวร โรงเรียนเทศบาลส่วนใหญ่มีสนามและอาคาร ถาวร บางโรงอาศัยอาคารของวัดและบางโรงใช้อาคารชั่วคราว โรงเรียนทุกประเภทมีจำนวน ห้องเรียน กระดานดำ และแสงสว่างในห้องเรียนเพียงพอ จำนวนโต๊ะ ม้านั่งมีเพียงพอใน โรงเรียนทุกประเภท โรงเรียนประชาราษฎร์บางโรงไม่มีการกำจัดขยะมูลฝอย

ด้านบริการสุขภาพ ในโรงเรียนราชบุรีและโรงเรียนกรมลำภูศึกษาศาสตร์ ส่วนใหญ่มีการ ปั่นทักสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ โรงเรียนเทศบาลมีการทำบ้างเป็นบางโรง โรงเรียนประชาราษฎร์ ประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยทำเลย ส่วนการตรวจสุขภาพโดยแพทย์พยาบาลในโรงเรียนราชบุรี โรงเรียนกรมลำภูศึกษาศาสตร์ และโรงเรียนเทศบาลส่วนใหญ่ทำปีละครั้ง โรงเรียนประชาราษฎร์ ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำเลย การตรวจสุขภาพในตอนเช้าทำทุกวันในโรงเรียนราชบุรี โรงเรียนกรม ลำภูศึกษาศาสตร์และโรงเรียนประชาราษฎร์ ส่วนโรงเรียนเทศบาลทำเป็นบางวัน การวัดสายตาและ ทดสอบการได้ยินทำปีละครั้งในโรงเรียนราชบุรีและโรงเรียนกรมลำภูศึกษาศาสตร์ ส่วนโรงเรียน เทศบาลและโรงเรียนประชาราษฎร์ไม่เคยทำเลย ส่วนการให้ภูมิคุ้มกันโรคจะทำก็ต่อเมื่อมีโรค ระบาดเกิดขึ้นเท่านั้น

✓ ด้านการล่อลวงศึกษา ส่วนใหญ่ไปครูประจำชั้นเป็นผู้ล่อ ซึ่งมีทั้งครูที่เคยได้รับการ อบรมมาก่อน และไม่เคยได้รับการศึกษาหรืออบรมในวิทยาลัยมาก่อน สำหรับแบบเรียนหนังสือนักเรียน จะเป็นผู้หามาเอง ยกเว้นโรงเรียนราชบุรีที่มีทั้งนักเรียนหามาเอง นักเรียนจดเองและบางคน

ขอพิมพ์หนังสือของโรงเรียน หนังสืออ่านประกอบมีบ้างพอประมาณ โรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนประจำบาลบางโรงเรียนไม่มีหนังสืออ่านประกอบเลย โรงเรียนราชบุรีส่วนใหญ่มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ นอกนั้นก็ไม่มีเพียงพอหรือบางโรงเรียนก็ไม่มีอุปกรณ์การสอนเลย ห้องสมุดหรือมุมหนังสือในโรงเรียนราชบุรี โรงเรียนกรมลำภูศึกษาศาสตร์และโรงเรียนประจำบาลมีแทบทุกโรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนเทศบาลที่ครึ่งหนึ่งไม่มีห้องสมุดหรือมุมหนังสือ การสอนลู่วิ่งศึกษาภาคปฏิบัติและการจัดการเรียนการสอนนอกหลักสูตรเกี่ยวกับลู่วิ่งศึกษา มีการจัดในสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ยกเว้นโรงเรียนราชบุรีครึ่งหนึ่งที่มีการจัดการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

พัชรา กาญจนารัตน์, รัชฎี ขวัญบุญสัน และเพียววี ตันมณี (2520 : 29-39) ได้ร่วมกันศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาโครงการลู่วิ่งและเปรียบเทียบพฤติกรรมลู่วิ่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดโครงการลู่วิ่งในโรงเรียน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และลู่วิ่งปฏิบัติทางลู่วิ่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการลู่วิ่งในโรงเรียนครูในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล ปฏิบัติเกี่ยวกับการบริการลู่วิ่งในโรงเรียน และปฏิบัติเกี่ยวกับการลู่วิ่งบาลสิ่งแวดลอมมากกว่าครูในเขตเทศบาล ส่วนการล่อลู่วิ่งศึกษาพบว่าครูโรงเรียนในเขตเทศบาลรู้จักใช้วิธีการและอุปกรณ์การล่อมากกว่าครูนอกเขตเทศบาล

กิตา สันทรคามิ (2524:108 - 114) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "โครงการลู่วิ่งในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการล่อลู่วิ่งในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

การล่อลู่วิ่ง โรงเรียนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในที่ดอน ในเขตชุมชน และไม่มีเหตุรำคาญใด ๆ ห้องเรียน โต๊ะเรียนและม้านั่งมีจำนวนไม่เพียงพอและมีขนาดไม่เหมาะสมกับร่างกายนักเรียน ภายในห้องเรียนมีการระบายอากาศและแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม จำนวนลั่วและที่ถ่ายปัสสาวะมีเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ําของงานลู่วิ่งศึกษาในสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีที่ถ่ายปัสสาวะภายในโรงเรียนขนาดใหญ่ส่วนใหญ่จัดน้ำประปาไว้สำหรับให้นักเรียนเปิดก๊อกดื่มได้ การระบายน้ำไล่โครกและการกำจัดขยะมีวิธีที่ถูกต้องและเหมาะสม ปัญหาที่พบในการล่อลู่วิ่งในโรงเรียนทุกขนาด เป็นปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องบริเวณ

โรงเรียน การศึตน้ำดื่มน้ำไอ้ การศึตโ้โ้ให้พอกับจำนวนนักเรียน

การบริการลือภาพ ในโรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องพยาบาลแต่ขาดแคลนเวชภัณฑ์ และอุปกรณ์สึไ้ในการบริการ การตรวจลือภาพตอนเช้าโดยครูมีการตรวจทุกวัน ส่วนการตรวจลือภาพโดยแพทย์ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีการตรวจเทอมละครั้ง ในโรงเรียนขนาดกลางและเล็กส่วนใหญ่มีการตรวจปีละครั้ง การตรวจลายตาและทดสอบการไ้ไ้ส่วนใหญ่ไม่เคยทำเลยในโรงเรียนทุกขนาด โรงเรียนส่วนใหญ่มีบัตรลือภาพและไ้ย้งน้ำหมัก วัดลือสูง เทอมละครั้ง ปัญหาที่พบในการศึตบริการลือภาพในโรงเรียนทุกขนาดเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการวัดลายตา การทดสอบการไ้ไ้ การศึตบริการอาหารกลางวันและการศึตให้ครูไ้รับการตรวจลือภาพประจำปี ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาเกี่ยวกับการศึตให้หมักเรียนไ้รับการตรวจลือภาพจากแพทย์

✓ การลือนลือศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่และกลางส่วนใหญ่ให้ครูประจำชั้นเป็นลือนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น และมีครูพิเศษลือนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส้าหรับเอกสารเกี่ยวกับลือศึกษา เพื่อการค้นคว้ามิไม่เพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยไ้รับการนิเทศเกี่ยวกับการลือนวิชาลือศึกษาเลย ดังนั้นโรงเรียนทุกขนาดจึงประสบปัญหาในเรื่องการศึตทำแผนการลือน การศึตกิจกรรมพิเศษเพื่อลือเสริมควมรู้ด้านลือภาพ ที่มีปัญหาคือเรื่องงบประมาณในการดำเนินงานโครงการลือภาพในโรงเรียน ส่วนเรื่องควมร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิลาศ สันทรธัมม์ (2524:77 - 81) ไ้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การบริหารงานลือภาพอนามัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดส้านักงานการประถมศึกษาจังหวัดลือยลา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลือภาพและปัญหาการศึตโครงการลือภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดส้านักงานการประถมศึกษาจังหวัดลือยลา และเพื่อเปรียบเทียบควมเข้าใจและปัญหาในการบริหารงานโครงการลือภาพในโรงเรียนของครูใหญ่ โดยจำแนกตามวุฒิ ประสบการณ์ และเขตที่ตั้งของโรงเรียน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนในเขตลือยาภิบาล กับโรงเรียนนอกเขตลือยาภิบาล ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ล้ามาศึตโครงการลือภาพในโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต้าของงานลือศึกษาในสถานศึกษา ที่คณะอนุกรรมการลือศึกษาลือการศึศึกษากำหนดไว้ได้ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการศึตโครงการลือภาพในโรงเรียนมากคือ เรื่องงบประมาณ ก้าส่งคน และวัสดุอุปกรณ์ ครูใหญ่ที่มีวุฒิ ประสบการณ์ และปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้ง

แตกต่างกัน มีปัญหาในการบริหารงานโครงการสู่สภาพในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ครูใหญ่โรงเรียนในเขตสุขภิบาลมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานโครงการสู่สภาพในโรงเรียนแตกต่างไปจากครูใหญ่โรงเรียนนอกเขตสุขภิบาล

กาญจนา บุญมี (2527:150 - 151) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "สภาพ ปัญหาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพและปัญหาการจัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนของผู้บริหาร โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดโรงเรียน และเขตที่ตั้งของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสิ่งแวดล้อมได้ถูกสุขลักษณะเกือบทุกด้าน ยกเว้นการป้องกันสิ่งรบกวนที่โรงเรียนขนาดใหญ่และกลาง ส่วนใหญ่ยังมีเสียงและกลิ่นรบกวนจากภายนอก นอกจากนี้ยังพบว่า การระบายน้ำเสียของโรงเรียนทั้งสามขนาดยังไม่ถูกสุขลักษณะ ด้านการจัดบริการสู่สภาพโดยส่วนใหญ่จัดได้ถูกสุขลักษณะ นอกจากการตรวจสุขภาพสำหรับครูในโรงเรียนมีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่ไม่เคยจัดให้มีเลย และในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ยังไม่เคยมีการตรวจสายตาและทดสอบการได้ยินของนักเรียนเลย ด้านการคัดกรองการเรียนการสอนสู่ศึกษา พบว่ายังมีครูที่ผิดวิธทางการสู่ศึกษาไม่ครบทุกโรงเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่และกลางส่วนใหญ่ให้ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นผู้สอน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กให้ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน โดยโรงเรียนทุกขนาดส่วนใหญ่ใช้โครงการสอนที่จัดทำโดยศึกษานิเทศก์ของกรุงเทพมหานคร และได้มีการจัดหาหนังสือหลักสูตรและแผนการสอน คู่มือครูไว้ให้ครูได้ใช้อย่างเพียงพอ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนส่วนใหญ่ครูเป็นผู้จัดหาเอง และโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับสู่สภาพทุกปี ปัญหาที่พบในการคัดกรองการเรียนการสอนสู่ศึกษาคือ ความขาดแคลนหนังสือและเอกสารเกี่ยวกับสู่สภาพ สำหรับให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้บริหารที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์แตกต่างกันและปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน และตั้งอยู่ในสถานที่ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นและระดับปัญหาในการจัดโครงการสู่สภาพในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

กริฟฟิธ และวิคเกอร์ (Griffith and Whicker 1981:428 - 432) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ครูผู้สังเกตปัญหาสุขภาพของนักเรียน" (Teacher - Observer of Student Health Problem.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการคัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน โดยศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นของรัฐ และตั้งอยู่ในชนบท ใช้วิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างครูและพยาบาล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบก่อนเริ่มโครงการ และหลังจากเสร็จโครงการ ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่จะมอบหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสุขภาพนักเรียนมาให้ครูเป็นผู้ดำเนินการ ประกอบกับผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าเป็นการไม่สมควรที่จะให้ครูเป็นผู้ตรวจสุขภาพนักเรียน ซึ่งทำให้ครูที่มีความสนใจในการตรวจสุขภาพนักเรียนไม่ยอมทำงานด้านนี้ด้วย

รูค และโคอิซุมิ (Rourke and Koizumi 1982:212 - 216) ได้ศึกษารายชื่อเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการของนักเรียน" (What does Johnny Know About Nutrition ?) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและประเมินความรู้ทางโภชนาการของนักเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับ ป.6 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในเขตชนบทมีความรู้ทางโภชนาการมากกว่านักเรียนในเขตเมือง ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ ที่นักเรียนในเขตชนบทต้องช่วยเหลือครอบครัว โดยการช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ปรุงอาหารด้วยตนเองมาตั้งแต่เล็ก ๆ ซึ่งทำให้เกิดและมีความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติในชีวิตจริง ส่วนนักเรียนในเขตเมืองสักระยะและสภาพครอบครัวไม่ต้องดิ้นรนมากนัก เนื่องจากเป็นครอบครัวเล็ก ๆ ฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า จึงไม่ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน นักเรียนเหล่านี้จึงขาดทักษะและมีความรู้น้อยกว่านักเรียนในเขตชนบท

แบงส์ (Banks 1983:377 - 379) ได้ศึกษารายชื่อเรื่อง "การใช้จุดประกายการล่อนสู่ศึกษากับเด็กที่เรียนเก่งจะเพิ่มความต้องการเรียนรู้ได้มากขึ้น" (Gifted Children Benefit from Health Classes Accelerated to Their Needs.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการเรียนรู้ และความสนใจของเด็กที่มีสติปัญญาดี ต่อวิธีการเรียนการสอนที่ใช้จุดประกาย ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กมีความกระตือรือร้นและสนใจการเรียนมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่เรียนมา ไปใช้ได้ทั้งกับตนเองและครอบครัว จากผลของการใช้จุดประกายในการล่อนสู่ศึกษานี้เอง ทำให้เด็กเกิดเจตคติในการดูแลสุขภาพทั้งของตนเองและครอบครัว จนกระทั่งสามารถเปลี่ยน

แปลงพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ดีขึ้นได้

วินเคิลแมนและชาร์ลีน (Winkelman and Charlene 1983:400 - 403) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพในโรงเรียน" (Parental Expectation of School Health Service.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าผู้ปกครองของนักเรียนมีความคาดหวังเกี่ยวกับการบริการสุขภาพของโรงเรียน ที่ควรจัดให้แก่บุตรหลานของตนในเรื่องใดบ้าง จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเห็นว่าการบริการสุขภาพที่จำเป็น เช่น การให้ภูมิคุ้มกันโรค การแนะนำเกี่ยวกับยา ควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน และผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าการให้สุขภาพและการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาทางสุขภาพ เป็นบริการที่ดีและจำเป็นอย่างปึงที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน

ฟอล์ค และคิลคอยน์ (Falk and Kilcoyne 1984:239 - 242) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "โครงการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในโรงเรียน" (A Health Promotion Program for School Personnel.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีสุขภาพดี และสนับสนุนให้บุคลากรสามารถจัดโครงการขึ้นเองได้ ค่าเงินการวิจัยโดยจัดการฝึกอบรมผู้ดำเนินงานโครงการ และมีการประเมินผลการจัดโครงการตามที่ได้รับจัดการฝึกอบรมได้ดำเนินการ หลังจากที่ได้รับจัดการฝึกอบรมไปแล้ว เปรียบเทียบกับโครงการของผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ผลปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมสามารถจัดดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ทั้งนี้โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างดีด้วย

ซัตเตอร์ (Sutter 1987:6590 - A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ผลของการอบรมที่ผิดต่อทัศนคติ และการสอนโภชนาการของครูระดับประถมศึกษา" (Effects of In-service Program on Nutrition Attitudes and the Teaching of Nutrition by Elementary Teachers.) โดยใช้การทดลองกับครูโรงเรียนประถมศึกษา ให้กลุ่มทดลองเป็นครูที่ได้รับการฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ได้รับการฝึกอบรมมีทัศนคติและการสอนโภชนาการเป็นไปในทางที่ถูกต้องกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้และทัศนคติด้านโภชนาการไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมสำหรับครูเพื่อส่งเสริมให้การจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนโดยครูเหล่านี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ พบว่ามีการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปและปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนในหลาย ๆ จังหวัด แม้ว่าเคยมีผู้สนใจศึกษาเรื่องนี้ในภาคใต้ก็เป็นการเลือกศึกษาเฉพาะสี่จังหวัดชายแดน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบในการคัดโครงการถ่ายภาพที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ แต่ยังไม่เคยมีผู้ศึกษาสภาพและปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นจังหวัดศูนย์กลางภาคใต้มาก่อนเลย นอกจากนี้ยังพบว่า การศึกษารวิจัยเกี่ยวกับโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนในลักษณะของการเปรียบเทียบสภาพและการคัดนั้น มีการเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล กับโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล เปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ เปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาสภาพและปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารกับโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และผลจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศพอสรุปได้ว่า สภาพโดยทั่วไปของการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนประถมศึกษายังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ทั้งในด้าน การคัดสิ่งแวดล้อม การบริการถ่ายภาพ และการจัดการเรียนการสอนถ่ายศึกษา ทั้งนี้เพราะพบว่ายังมีปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพอยู่ในระดับมากและปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี" จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ พบว่า การศึกษารวิจัยในลักษณะของการศึกษาสภาพและเปรียบเทียบปัญหาการคัดโครงการถ่ายภาพในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารกับโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ยังไม่เคยมีผู้ศึกษารวิจัยมาก่อนเลย งานวิจัยของต่างประเทศส่วนใหญ่มักจะศึกษาเฉพาะด้าน โดยแยกเป็นการศึกษารวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การศึกษาเพื่อปรับปรุงการบริการถ่ายภาพ การศึกษารวิจัยเพื่อประโยชน์ในการคัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า กิจกรรมทั้ง 3 ด้านมีอิทธิพลต่อการพัฒนาถ่ายภาพของนักเรียนทั้งสิ้น หากผู้คัดโครงการมีเทคนิควิธีการที่เหมาะสมสามารถกระตุ้นเร้าความสนใจให้เกิดการมีส่วนร่วมคัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการ จนเกิดแรงจูงใจนำไปสู่การปฏิบัติแล้ว บ่อมสามารถพัฒนาถ่ายภาพของนักเรียนและชุมชนได้ วิธีการที่จะช่วยให้ผู้คัดโครงการมีความสามารถดังกล่าวนี้ ได้มีการศึกษารวิจัยแล้วพบว่า การคัด

ฝึกอบรมจะช่วยให้ผู้สัศโครงการมีความสามารถในการสัศโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ความสำเร็จในการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนจะต้องอาศัยความร่วมมือ ความจริงใจ ความเข้าใจของผู้บริหารด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร โดยศึกษาจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเชื่อว่าการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้บริหารเกิดความตื่นตัวต่อการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนที่ตนปฏิบัติงานอยู่

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ยังไม่เคยมีผู้ทำการศึกษารว้ศเกี่ยวกับการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาในลักษณะของการศึกษาสภาพและเปรียบเทียบปัญหาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารกับโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในถิ่นทุรกันดารมาก่อนเลย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง "สภาพและปัญหาการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี" โดยมุ่งศึกษาจากแบบสอบถามที่ตอบโดยผู้บริหาร ทั้งนี้เพราะจากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ความสนใจ ความเข้าใจ และความช่วยเหลือของผู้บริหารมีผลต่อความสำเร็จในการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยเชื่อว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสัศโครงการสู่สภาพเพื่อพัฒนาสู่สภาพของนักเรียนและชุมชนโดยส่วนรวม ให้เป็นบุคคลที่มีสู่สภาพสมบูรณ์แข็งแรง เป็นกำลังในการพัฒนาท้องถิ่น และประเทศชาติต่อไป ทั้งนี้เนื่องมาจากผลจากการวิจัยทำให้ทราบสภาพและปัญหาการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนในสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาสู่สภาพในโรงเรียนให้มีรูปแบบที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดรูปแบบที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นเพื่อความเหมาะสม ดังจะเห็นได้จากการพัฒนาสาธารณสุขในปัจจุบัณนี้ที่ได้มีการสัศรูปแบบเฉพาะเจาะจงไปในแต่ละพื้นที่เช่น สาธารณสุขในเขตพื้นที่ภาคคน สาธารณสุขในเขตชายแดน เป็นต้น ทั้งนี้เพราะสภาพและปัญหาในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน การพัฒนาสู่สภาพในโรงเรียนก็เช่นกัน สัศควรที่จะต้องมีรูปแบบเฉพาะให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่หลากหลายแตกต่างกัน ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญจำเป็นยิ่งขึ้น การวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการสัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี" จะช่วยให้สามารถกำหนดรูปแบบเฉพาะในการพัฒนาสู่สภาพในโรงเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยควรที่จะได้สัศโครงการสู่สภาพในโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดารขึ้นโดยเฉพาะ ให้แตกต่างไปจากโครงการสู่สภาพในโรงเรียนที่ไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร